

72
 fieri posse motum curvilineum quacun-
 que sit vis centripetæ directio; igitur cur-
 vilineus planetarum motus vim aliquam centri-
 petam, & proinde attractionem demonstrant.
 Instans 1. Ex illa mutua attractione se-
 queretur universi systematis planetarii con-
 fusio, si enim planetae se mutuo attrahant,
 progressu temporis in se mutuo præcipites
 ruere debent atque tandem in eandem cum
 sole massam coalescere. Ergo &c.

Resp. Neg. Ant. cujus probatio tota fa-
 cile evanescit, si attendamus planetas dua-
 bus viribus urgeri, una secundum directio-
 nem tangentis, altera autem centripetæ.
 Et quidem sine virium illarum compositio-
 ne nullum orbem curvilineum describi pos-
 se sæpius demonstravimus. Et certe sola vi
 centripetæ in se mutuo ruerent corpora o-
 mnia, atque in rudem indigestamque mo-
 lem tandem rediret totus hujus universi or-
 do. At omnipotenti divinaque manu ita in-
 ter se temperati fuerunt caelestes motus,
 ut planetae in orbibus suis circa solem cer-
 ta & admiranda lege regantur atque reti-
 neantur.

Instans 2. Stellæ fixæ eandem perpetuo
 a se invicem distantiam servant, suisque lo-
 cis immotæ manent; his ergo nullus im-
 pressus est motus, ac proinde sola remane-
 ret vis centripetæ, qua stellæ fixæ, & in
 unum tandem coirent globum. Itaque sic
 argumentari licet: Universam Mundi com-
 pagem perturbaret attractio illa qua stellæ
 fixæ in se mutuo tendunt atque in unam
 tandem coalescerent massam; atqui &c. Er-
 go &c.

Resp.